

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0103 van 1 juli 2014

in de zaak 1314/0179/SA/3/0135

In zake:

de bvba **ULTRALIGHT EDUCATION & SERVICES, ULTRAQUALITY EUROPEAN STRAWBERRY'S UNIVERSAL ELECTRONIC SERVICES**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. de cvba **GREENSKY**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDEPUT en Patrik DE MAYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
waar woonplaats wordt gekozen

2. de **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken en gelijke Kansen en door de staatssecretaris voor Leefmilieu, Energie en Mobiliteit

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Bart VAN HYFTE en Laurent DELMOTTE
kantoor houdende te 1060 Brussel, Gulden Vlieslaan 77
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 november 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 september 2013, waarbij aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van 9 windturbines die behoren tot een windturbinepark dat bestaat uit 16 windturbines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te 3400 Landen (windturbines 1 tot 9) met kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 17C, 616C, 645B, 702A, 772A, 1260B, 1309E en afdeling 4, sectie B, nummer 441C .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 29 april 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Advocaat Karin LIECKENS die loco advocaat Tom SWERTS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip VAN DIEVOET verschijnt voor advocaat Michel VAN DIEVOET voor de verwerende partij, advocaat Patrik DE MAYER die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Bart VAN HYFTE die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De cvba GREENSKY verzoekt met een aangetekende brief van 5 maart 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 21 maart 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

De BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken en gelijke Kansen en door de staatssecretaris voor Leefmilieu, Energie en Mobiliteit verzoekt met een aangetekende brief van 5 maart 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 21 maart 2014 de tussenkomende partij

toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 23 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een windpark van 16 windturbines waarvan er zich 9 in de gemeente Landen (Vlaams-Brabant) bevinden en 7 in de gemeente Gingelom (Limburg)”*.

De aanvraag kadert in een groter project, waarbij in Wallonië nog dertien windturbines voorzien zijn langs de E40 en de HST-lijn.

De deputatie van de provincieraad van Limburg verleent op 3 februari 2011, op basis van een hernieuwde aanvraag MER-ontheffing, een milieuvergunning voor de zeven windturbines op het grondgebied van de gemeente Gingelom. De bevoegde Vlaamse minister verleent op 29 juli 2011 een milieuvergunning voor de negen windturbines op het grondgebied van de gemeente Landen doch tegen deze beslissing worden verschillende vorderingen tot schorsing en vernietiging ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Met een arrest van 17 september 2013 (nr. 224.668) heeft de Raad van State de milieuvergunning van 7 maart 2013 vernietigd.

De verzoekende partij staat in voor de exploitatie en de organisatie van de theoretische en de praktische opleiding van de ULM piloten van de vliegclub ‘Aero club des Hesbaye’ en is actief in het domein van het ultralichte vliegwezen.

Voor het gedeelte van het vliegveld van de vliegclub dat in het Vlaamse Gewest gelegen is, heeft deze laatste omwille van de betwistingen omtrent de wettigheid van haar exploitatie een milieuvergunning aangevraagd die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Landen op 5 oktober 2010 werd geweigerd.

De deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant heeft op 17 maart 2011 het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Landen zonder voorwerp verklaard. De deputatie oordeelde dat de exploitatievergunning van het directoraat-generaal Luchtvaart (FOD Mobiliteit & Vervoer) nog tot 1 september 2016 geldig is en er geen reden tot vroegtijdige hervergunning was.

Tegen deze beslissing heeft de tussenkomende partij een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State, die met hetzelfde arrest nr. 224.668 van 17 september 2013 de beslissing van de deputatie van 17 maart 2011 heeft vernietigd.

De eerste tussenkomende partij wijst tevens op de zogenaamde “anticipatieve beslissing” van 17 oktober 2011 van de directeur-generaal van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer – Luchtvaart, waarin op vraag van de eerste tussenkomende partij wordt geantwoord dat de huidige exploitatievergunning van het ULM-terrein van Hannut/Avernas-le-Bauduin in principe zal worden ingetrokken van zodra de oprichting van de 9 windmolens van start gaat.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Tienen-Landen' gelegen in agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gingelom van 10 maart 2011 tot en met 9 mei 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Landen van 13 maart 2011 tot en met 12 mei 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Belgocontrol brengt op 9 maart 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg, brengt op 18 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg, brengt op 24 maart 2011 een ongunstig advies uit wegens de diepe inplanting in de kavels.

Defensie brengt op 29 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling archeologie, brengt op 30 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg, brengt op 7 april 2011 een gunstig advies uit. Een archeologische prospectie wordt vooropgesteld.

FOD Mobiliteit & Vervoer brengt op 7 april 2011 een ongunstig advies uit voor de windturbines 1 tot en met 9 omdat zij de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van Avernas doorboren.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant, brengt op 14 april 2011 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 20 april 2011 een gunstig advies uit.

Fluxys brengt op 22 april 2011 een gunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij brengt op 17 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van Landen brengt op 14 juni 2011 een gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 4 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap, interdepartementale windwerkgroep, brengt op onbekende datum een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 17 augustus 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Tegen deze beslissing stellen de verzoekende partij, de vzw AERO CLUB DES HESBAYE en mevrouw Adinda SINNAEVE elk afzonderlijk een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging bij de Raad in. De stad Hannuit stelt bij de Raad een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing in.

De Raad heeft met het arrest van 25 juni 2013 met nummer A/2013/0346 het beroep van de vzw AERO CLUB DES HESBAYE tegen de bestreden beslissing ontvankelijk en gegrond verklaard en het gedeelte van de bestreden beslissing vernietigd waarbij aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van windturbines V1 tot en met V9. De Raad heeft de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.

De verwerende partij beslist op 18 september 2013 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de windturbines V1 tot en met V9. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Omtrent het advies van het directoraat-generaal Luchtvaart (DGL) en de nabijheid van het UL1111-vliegveld van Avernas wordt het volgende standpunt ingenomen:

Op 7 april 2011 werd een ongunstig advies uitgebracht 'voor de windturbines T1 tot en met T9, wegens strijdigheid met de circulaire GDF - 04 van 3 november 2009 (uitgave 5). Deze doorboren immers de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van Avernas.

Onmiskenbaar wordt de bij de beoordeling van de opnieuw voorliggende vergunningsaanvraag in ogenschouw te nemen bestaande toestand in de omgeving van de windturbines fundamenteel gewijzigd als gevolg van de op 17 oktober 2011 door de directeur-generaal van het Directoraat-generaal Luchtvaart binnen de Federale Overheidsdienst Mobiliteit genomen anticipatieve beslissing de huidige machtiging voor het ULM-terrein van Hannut/Avernas-leBaudouin in te trekken van, zodra de oprichting van start gaat van de windmolens die het huidige gebruik van het ULM-terrein in veilige omstandigheden niet langer mogelijk maken. Deze beslissing kwam tot stand als gevolg van een verzoek van de cvba Greensky, houder van een bij ministerieel besluit van 7 maart 2013 opnieuw verleende milieuvergunning voor deze turbines.

Anticipatieve beslissingen die zijn betekend en onmiddellijk uitvoering hebben gekregen zijn voor de Raad van State aanvechtbare rechtshandelingen, al moeten zij nog in een besluit worden geformaliseerd. Het naderhand nemen van dat formeel besluit heeft tot gevolg dat het beroep tot nietigverklaring van dat besluit uitgebreid wordt en dat de nietigverklaring van de anticipatieve beslissing geen voorwerp meer heeft. (J. Baert en G. Debersaques, Raad van State Afdeling administratie 2. Ontvankelijkheid, p. 59-60, voetnoot 301). Anticipatieve beslissingen bevatten een beslissing die nadien wordt opgeslorpt en ook voor zogenaamde anticipatieve beslissingen geldt artikel 19, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (R.v.St. nr 95.664 van 21 Mei 2001, in zake Van Dessel).

De draagwijdte en de gevolgen van deze anticipatieve beslissing zijn niet ondergeschikt aan artikel 44 van het van het milieuvergunningsdecreet, zoals gewijzigd bij decreet van

11 juni 2010 , waarin wordt bepaald dat vergunningen die voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn verleend, geldig blijven voor de in het vergunningsbesluit bepaalde vergunningstermijn, tenzij deze vergunningstermijn verstrijkt na 1 september 2016. In dit laatste geval en bij onbeperkte vergunningstermijn vervallen deze vergunningen uiterlijk op 1 september 2016.

De vraag kan worden opgeworpen of de overgangsbepaling van artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet zonder meer en in alle opzichten van toepassing is op de aan de vzw Aeroclub de Hesbaye op 1 juli 1988 door het Directoraat- generaal Luchtvaart verleende vergunning.

Verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State kan gesteld worden dat, uitzonderlijk, een overgangsmaatregel vereist kan zijn, op grond van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, bijvoorbeeld wanneer de rechtsonderhorigen als het ware aanspraak kunnen maken op "verworven rechten" die zij dreigen te verliezen op grond van de nieuwe regeling (arrest van de Raad van State, VIIde kamer, nr. 215.733 van 13 oktober 2011, in zake Lismont).

Zo wordt aangenomen dat artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet verworven rechten heeft willen beschermen voortvloeiend uit vergunningen verleend op grond van voorheen geldende wetgevingen, biedt deze bepaling evenwel geen rechtsgrond voor een afwijking van artikel 44 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart, waarin is bepaald: "Aan luchtvaartterreinen mag niets worden gewijzigd zonder dat de Minister die met het bestuur van de luchtvaart is belast of zijn gemachtigde er vooraf in kennis van gesteld is. Bij die gelegenheid kan de Minister of zijn gemachtigde de eisen inzake gebruik van een luchtvaartterrein wijzigen. Bovendien kan de Minister of zijn gemachtigde de eisen inzake het gebruik van het luchtvaartterrein wijzigen om rekening te houden met de aan de omgeving ervan gebrachte wijzigingen.

De federale regelgeving betreffende de luchtvaart rust op de opvatting dat de geldigheid van een machtiging tot de aanleg van een vliegveld ondergeschikt is aan de voorwaarde van het voortdurend voldoen aan de algemeng technische voorwaarden en aan de voorwaarden opgelegd in de bepalingen die eigen zijn aan het vliegveld. De betreffende regelgeving rust dus op het uitgangspunt dat een machtiging tot de aanleg van een vliegveld in bepaalde omstandigheden op een bepaald ogenblik onwettig en kaduuk kan worden, enerzijds, de bevoegde overheid de gewijzigde omstandigheden niet terzijde kan schuiven, anderzijds.

Zo artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet beoogt verworven rechten te beschermen, doet het dit geenszins door het vestigen van een bouwverbod in de omgeving van luchtvaartinstallaties voorheen toegestaan op grond van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart.

Deze conclusie is niet in strijd met beoordeling door de Raad van State, uitgedrukt in het arrest 218.397 van 8 maart 2012. In randnummer 24 oordeelt de Raad van State dat uit de beslissing 17 maart 2011 van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de vzw Aeroclub de Hesbaye de rechtmatige verwachting kon putten dat de exploitatie van haar vliegterreinn vergund is tot 1 september 2016. Deze rechtmatige verwachtingen mochten volgens het arrest niet worden tegengesproken door een de overheid die in het kader van een administratief beroep uitspraak doet over de door de cvba Greensky ingediende aanvraag tot het bekomen van een milieuvergunning en in dat kader de wettigheid niet

kan beoordelen van deze beslissing van 17 maart 2011 daar zij zich geen rechtsprekende functie kan toe-eigenen en zich evenmin in de plaats kan stellen van de deputatie die het door artikel 23, §1 van het milieuvergunningsdecreet specifiek aangewezen beroepsorgaan is voor de beoordeling van milieuvergunningsaanvragen betreffende inrichtingen van de tweede klasse. Deze rechterlijke beslissing zegt niets over de bevoegdheid van de federale overheid in het kader van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart, in geval van gewijzigde veiligheidsomstandigheden in de omgeving van luchtvaartterreinen. Deze rechterlijke beslissing spreekt niet tegen dat een machtiging tot het gebruik van een luchtvaartterrein een precair karakter heeft. De door de Raad van State geformuleerde beoordeling houdt niet in dat de vzw Aeroclub de Hesbaye aan artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet rechtmatige verwachtingen mag verbinden die voorbijgaan aan het precair karakter van de machtiging verleend op grond van het koninklijk besluit van 15 maart 1954.

De beoordeling door de Raad van State blijft beperkt tot een onderzoek van het vierde onderdeel van het eerste middel waarin in weze enkel een motiveringsgebrek, d.i. een uiteraard herstelbaar vormgebrek wordt opgeworpen. De rechterlijke vaststelling van een vormgebrek heeft geen invloed op de strekking van de na een vernietigingsarrest te nemen nieuwe beslissing over de vergunningsaanvraag. Zij bevestigt in voorliggend geval enkel het verbod de beslissing van de deputatie over de milieuvergunningsaanvraag ingediend door de vzw Aeroclub de Hesbaye voor de exploitatie van een terrein voor het opstijgen en landen van ULM'S, buiten toepassing te verklaren op grond van wettigheidsbezwaren en verder buiten beschouwing te laten wat betreft de in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelte van de opstijg- en landings piste.

Het is niet zonder betekenis dat de vzw Aeroclub de Hesbaye de rechtsstrijd niet gevoerd heeft uitsluitend op grond van middelen tot nietigverklaring die, zoals het derde, eerste onderdeel in de zaak A/A 202.003N11-38.271, indien ze gegrond werden verklaard door de Raad van State, haar het ruimste rechtsherstel hadden opgeleverd, zijnde een in een arrest opgenomen vernietigingsmotief waarin geoordeeld werd dat uit de circulaire GDF-04-U van 3 november 2009 en uit artikel 6, §1, X, 7° BWH1 volgt dat geen milieuvergunning voor windturbines kan verleend worden in de nabijheid van een ULM-terrein wegens onderlinge onverenigbaarheid van deze beide inrichtingen om redenen van veiligheid van het luchtverkeer waarover uitsluitend het federale directoraat-generaal Luchtvaart te waken heeft.

Op grond van voorgaande vaststellingen wordt het ongunstig advies van het DGL niet weerhouden en is tegemoetgekomen aan het vernietigingsmotief van de Raad voor Vergunningsbetwisting.

...

Toetsing aan ordeningsplannen en goede aanleg van de plaats:

De projectzone volgt de E40 autosnelweg en de aan de zuidzijde naastgelegen HST-lijn. Deze zone bestaat uit agrarisch en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het artikel 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening biedt, zoals reeds gesteld, vergunningsgrond voor de oprichting van windturbines in agrarisch gebied.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. Er wordt naar een zo groot mogelijke bundeling gestreefd met de bestaande lijninfrastructuren die reeds een belangrijk ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact hebben. De schaal van het voorgestelde project stemt overeen met het landschap en de lijninfrastructuren,

waardoor het project bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie.

Er wordt door het inplanten van windturbines in de voorgestelde projectzone, door de bundeling met de bestaande grootschalige lijninfrastructuren die het landschap doorsnijden, geen significante negatieve invloed op het betrokken landschap verwacht. Voor wat de specifieke invulling betreft dient er gekozen te worden om een visueel gelijkaardig en zelfde type van windturbine met lichtgrijze buismast en drie wieken, in de volledige zone toe te passen. Ook de ashoogte en wiekdiameter moeten vergelijkbaar zijn. De turbines worden ingeplant in een zone met verscheidene archeologische sites. De voorwaarden opgenomen in het advies van Onroerend Erfgoed moeten daarom stipt worden gevolgd.

Er wordt van deze windturbines geen bijkomende, onaanvaardbare invloed verwacht op natuur en avifauna. Het is van belang dat een significante negatieve impact bij het vervoer en de opbouw van de windturbines op de bermen en taluds van de bestaande toegangswegen wordt vermeden.

Slagschaduw, een nog niet vermeld gevolg, komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw. Uit de slagschaduwsimulaties blijkt dat er zich voor de specifieke ruimtelijke inpassing geen woningen binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. Tevens dient er vastgesteld te worden dat de richtlijnen op dat vlak van slagschaduw zowel in het Vlaamse gewest, als het Waalse gewest identiek blijken te zijn. Zowel de omzendbrief EME/ 2006/01, als de "Cadre de référence pour l'implantation d'éoliennes en Région wallonne" stellen dat een slagschaduwhinder van 30 uur per jaar binnen in een bewoonde woning aanvaardbaar wordt geacht.

Over slagschaduwhinder op een autosnelweg bestaan er geen normen, zelfs geen richtlijnen. Het spreekt evenwel voor zich dat de aanvrager reeds van bij de aanvang alle mogelijke maatregelen dient te nemen om voormeld nadeel te beperken (bijvoorbeeld door het aanwenden van een matte coating).

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen verwaarloosbaar of aanvaardbaar zijn.

De typevoorschriften m.b.t. tot de agrarische gebieden bepalen dat de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd. De lokalisatienota gaat hier voldoende op in. De mer gaat nog veel verder in de beschrijving&evaluatie. De vergunningverlenende overheid kan aldus de impact van de aanvraag in al haar aspecten adequaat inschatten en heeft hierboven uitvoerig gemotiveerd.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag kan daarom worden vergund.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De vzw AERO CLUB DES HESBAYE heeft met een aangetekende brief van 8 november 2013 eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0165/SA/3/0143.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de eerste tussenkomende partij betwisten het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de eerste tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het maatschappelijk doel van verzoekende partij bestaat o.m. uit de invoer, uitvoer, aankoop, verkoop en montage van elk materiaal in het domein van het ultralichte vliegwezen alsook uit de vorming, opleiding en inrichting van stages op dit domein. Voor het uitoefenen van deze activiteiten heeft verzoekende partij een exploitatieovereenkomst afgesloten met de eigenaar van het ULM-terrein nl. Aeroclub de Hesbaye.

Zoals in het feitenrelaas en onder de hoofding belang, reeds werd aangegeven is verzoekende partij verhuurder van twee ULM's en een DPM op het betreffende terrein alsook exploitant van de opleidingen die op het ULM-terrein in de onmiddellijke nabijheid van de percelen waarvoor door de bestreden beslissing vergunning is verleend, plaatsvinden.

...

Niemand zal betwisten dat zodra de mits bestreden beslissing vergunde inrichting wordt

opgericht iedere vliegactiviteit op de site dient te worden gestaakt, zelfs al tijdens de bouw van de windturbines zullen de vliegactiviteiten onderbroken dienen te worden nu ook de opgestelde kranen en machines de hindernisbeperkende vlakken zullen doorboren.

...

De bestreden beslissing brengt een dusdanige beperking ten aanzien van de benutting van het terrein met zich mee dat een verdere, rendabele uitoefening van de activiteiten van verzoekende partij onmogelijk zal blijken daar het gebruik van een ULM-terrein uiteraard onlosmakelijk verbonden is met het opstijgen en landen van ULM-vliegtuigen.

...

De onafhankelijkheid van de vliegschool ten opzichte van de vliegclub en de activiteiten van verzoekende partij dewelke zich uitsluitend beperkt tot scholing, opleiding en vervolmaking vormen een uniek concept en trekt vele nieuwe leerling-piloten aan.

...

Gelet op het statutaire doel van de verzoekende partij is het duidelijk dat verzoekende partij haar bestaansreden verliest en dat haar statutaire doelstelling in het gedrang komt, indien zij haar activiteiten niet langer kan uitoefenen op de wijze die de exclusiviteitsovereenkomst bepaalt.

...

Verzoekende partij heeft 3 ULM's (UltraLichte Motorluchtvaartuigen) en een DPM (ULM van het type deltavleugel) in gebruik, waarvan een toestel volledig in eigendom is van de school, de andere worden geleased of gehuurd en dit omwille van de onzekerheid m.b.t. de inplanting van de windmolens (met een beperkte winstmarge tot gevolg). Dit is het gevolg van de permanente dreiging die heden wordt ondervonden ingevolge het voornemen tot inplanting van windturbines binnen de hindernisbeperkende vlakken.

Een ULM vliegt bij benadering 500 uur per jaar en waarvan ongeveer de helft in opleiding (terwijl de monitor meevliegt) en de helft waarbij de (leerling) piloot alleen vliegt en het toestel huurt.

Behoudens het feit dat het gehuurde terrein ingevolge het bestreden besluit niet meer in aanmerking kan komen voor gelijk welke vliegactiviteit, niettegenstaande de exploitatievergunning voor het ULM-terrein van de vzw Aeroclub de Hesbaye, ziet verzoekende partij door het bestreden besluit een zeer groot deel van haar actief teloor gaan door het totale verlies aan exploitatiemogelijkheid op het reeds vergunde terrein, hetgeen tot gevolg zal hebben dat verzoeker de boeken zal dienen neer te leggen.

Niet alleen kan verzoekende partij haar toestellen niet meer verhuren, maar wordt het betreffende terrein op heden voor verzoekende partij niet langer bruikbaar om haar activiteiten daadwerkelijk uit te oefenen.

...

De exploitatie van de school berust op net zeer intensief gebruik van de dure toestellen (75.000€ voor de nieuwe ULM die recent door de school geleased werd en die in mei-juni wordt opgehaald in Italie).

Wanneer de windturbines zouden worden opgericht, heeft dit rampzalige gevolgen voor verzoekende partij.

Alle opleidingen warden dan noodzakelijkerwijs onmiddellijk stopgezet en de leerlingen zullen ofwel elders een opleiding moeten verderzetten, resp. opnieuw beginnen of definitief stopen. Dit betekent dat de inkomsten van verzoekende partij dadelijk op €0 zullen terugvallen.

...

Ten overvloede dient nog gewezen op de onzorgvuldige houding van de vergunningaanvrager die de exploitatie van verzoekende partij wil uitschakelen door windturbines te plaatsen ondanks het beroep ertegen.

...

Dat een aanvang werd genomen met grondsonderingen werd overigens zelf gemeld door Electrabel op 5 oktober 2012 (**stuk 18**). Voorts werd op de website melding gemaakt van het gegeven dat "de eerste windmolens worden geplaatst eind dit jaar" (**stuk 19**).

Indien hangende de procedure masten worden geplaatst binnen de hindernisbeperkende vlakken van het ULMterrein, heeft dit logischerwijze tot gevolg dat de vliegactiviteiten noodgedwongen zal dienen te stoppen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

Een vordering tot schorsing moet een uiteenzetting van de feiten bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een MTHEN kan berokkenen. Het komt de verzoekende partij toe op concrete wijze, en met de nodige precisie en overtuigingskracht, uiteen te zetten welke de aard en de omvang is van het nadeel dat zij dreigt te zullen lijden indien de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd. Een betoog dat beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden kan niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken.

RvVb nr. S/2010/0005, 2 maart 2010.

De verwerende partij merkt op dat het nadeel van de verzoekende partij in de vorige procedure niet werd aangenomen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...

In onderhavige procedure brengt de verzoekende partij op het eerste zicht geen nieuwe stukken bij zodat zij anderrnaal niet aantoont een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel te zullen lijden.

Voorts merkt de verwerende partij opnieuw op dat een louter financieel nadeel in principe herstelbaar is. Dit is anders wanneer dat nadeel zo ernstig is dat het voortbestaan van de verzoekende partij erdoor bedreigd wordt. Een dergelijk nadeel moet met de nodige gegevens worden gestaafd. De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij beweert dat de levensvatbaarheid van haar onderneming gevaar loopt door de bestreden beslissing. De verzoekende partij legt echter geen met concrete stukken gestaafde berekening voor van de te verwachten weerslag van de inplanting van de windturbines op haar financiële toestand, laat staan dat zij aantoont dat haar levensvatbaarheid in het gedrang zou komen.

Tenslotte, zoals reeds uiteengezet onder de hoofding belang, merkt de verwerende partij op dat de Waalse minister voor Leefmilieu op 29.12.2011 een omgevingsvergunning ('permis unique') heeft afgeleverd aan de CVBA Greensky voor de oprichting van 9 windturbines (W5 - W13) op het grondgebied van de gemeenten Lincet, Heiecline, Orp, Jauche en Hannuit (stuk 5.2).

Het advies van het directoraat-generaal van de Luchtvaart in het kader van deze vergunning luidt onder meer als volgt (bladzijde 15 van de 'permis unique');

...

Niettegenstaande dit negatieve advies verleent de Waalse minister toch de vergunning voor de windturbines 9-13 en verwijst hij hierbij naar het feit dat de vliegclub niet over een milieuvergunning beschikt op het Vlaamse grondgebied en bijgevolg, gelet op het onwettige gedeelte van de landingsbaan, niet in overeenstemming is met de regels die worden opgelegd door de omzendbrief ter zake.

Tegen deze vergunning heeft de verzoekende partij geen beroep tot schorsings- en/of nietigverklaring ingesteld. Nochtans had zij bier alle reden toe omdat deze vergunning haar vliegactiviteiten op de betrokken plaats onmogelijk maakt. Door deze vergunning niet aan te vechten heeft de verzoekende partij zich neergelegd bij het gegeven dat windturbines, gelegen in Vlaanderen en Wallonie, de vliegactiviteiten in de nabije toekomst onmogelijk zullen maken. Bijgevolg kan er ook geen sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...”

3.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Uw Raad heeft reeds in het arrest nr. S/2012/0056 van 21 maart 2012 geoordeeld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste aan verzoekende partij in tussenkomst verleende stedenbouwkundige vergunning d.d.17 augustus 2011, haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken, en dit op grond van volgende motieven:

...

Verzoekende partij in tussenkomst stelt vast dat deze beoordeling van Uw Raad eveneens kan worden toegepast op hetgeen de verzoekende partij aanvoert in haar huidige verzoekschrift tot schorsing en vernietiging.

De verzoekende partij geeft in haar inleidend verzoekschrift een ietwat uitgebreide toelichting over haar geschiedenis, activiteiten en leden, doch hieruit kan nog steeds niet worden afgeleid dat de eventuele onmogelijkheid om haar activiteiten uit te oefenen gedurende een beperkte tijd, met name zolang de vernietigingsprocedure loopt, dergelijke hoge kosten en een inkomstenverlies met zich zal meebrengen dat haar voortbestaan in het gedrang wordt gebracht.

Overigens merkt verzoekende partij in tussenkomst op dat bij de uiteenzetting van de verzoekende partij geen enkel bewijs wordt aangeleverd om deze stellingen te staven, laat staan nog maar het minste bewijs omtrent haar financiële situatie.

In casu legt de verzoekende partij zelfs nog niet eens haar jaarrekening voor.

De verzoekende partij beweert dat “het moge duidelijk zijn dat het bestreden besluit de onderneming van verzoekende partij in een kwetsbare concurrentiële positie plaatst (cf. RvS, nr. 56.166, 9 november 1996). Verzoekende partij kan immers moeilijk verhuizen naar een ander terrein omdat de algemene praktijk erin bestaat dat vliegclubs zelf in de opleiding voorzien en deze bijgevolg geen concurrentie wensen van onafhankelijke school.” (zie p. 20 van het inleidend verzoekschrift)

De verzoekende partij ‘onderbouwt’ verder dat “gelet op het statutaire doel van de verzoekende partij het duidelijk is dat verzoekende partij haar bestaansreden verliest en

dat haar statutaire doelstelling in het gedrang komt, indien zij haar activiteiten niet langer kan uitoefenen op de wijze die de exclusiviteitsovereenkomst bepaalt.” (zie p. 21 van het inleidend verzoekschrift)

Voorts verwijst ze naar de omstandigheid dat ze “haar ledenaantal mede dankt aan haar strategische en goed bereikbare ligging: net op de taalgrens en in de nabijheid van de snelweg” en stelt ze dat ze “door het bestreden besluit een zeer groot deel van haar actief teloor zal zien gaan door het totale verlies aan exploitatiemogelijkheid op het reeds vergunde terrein”. (zie p. 21 van het inleidend verzoekschrift)

Het moge duidelijk zijn dat zulke algemene beweringen geen afdoende bewijs inhouden waaruit blijkt dat het voortbestaan van de verzoekende partij in het gedrang zou worden gebracht door de tijdelijke onbeschikbaarheid van de terreinen van de v.z.w. Aéroclub de Hesbaye.

De verzoekende partij stelt dan wel vrijelijk dat ze, ten gevolge van de bestreden beslissing, een ‘groot deel’ van haar actief teloor zal zien gaan, maar verzuimt volkomen om hiervan concrete stukken aan te reiken.

Er is overigens nog steeds geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

Er kan immers thans niet meer ontkend worden dat het vermeende nadeel, waarvan de verzoekende partij de mening is toegedaan dat het voortvloeit uit de bestreden beslissing, in essentie voortvloeit uit het onwettig karakter van de ULM-uitbating.

De Raad van State heeft in het arrest d.d. 17 september 2013 met nr. 224.668 uitdrukkelijk bepaald dat in casu de op 1 juli 1988 door het Directoraat-generaal van de Luchtvaart aan de v.z.w. Aéroclub de Hesbaye verleende machtiging geen “vergunning voor de exploitatie” in de zin van artikel 71 van Vlare I is. (zie p. 45 van stuk 8)

Dit betekent dat de verzoekende partij niet over de vereiste geldige milieuvergunning beschikt voor de uitbating van het ULM-terrein. Tevens zal naar alle waarschijnlijkheid die vereiste wettige milieuvergunning nooit worden toegekend door de stad Landen of de deputatie in graad van beroep, gelet op de onverenigbaarheid van de ULM-activiteiten met de stedenbouwkundige en ruimtelijke voorschriften van het betrokken gebied.

De uitbating van het ULM-terrein zou op heden reeds moeten zijn stopgezet, omwille van het niet beschikken over de vereiste milieuvergunning, waardoor er ook niet anders dan dient te worden vastgesteld dat er geen causaal verband bestaat tussen het stopzetten van de activiteiten van de verzoekende partij en de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

...

Bovendien brengt de verzoekende partij geen enkel concreet stuk aan dat aantoonst dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het haar onmogelijk zou maken haar activiteiten elders of in een andere context uit te oefenen en dat het nadeel dat zij zou lijden wel degelijk moeilijk te herstellen zou zijn.

Integendeel blijkt dat de “concrete” nadelen waarvan de verzoekende partij in haar verzoekschrift melding maakt (inzonderheid op pagina 20-22) eigenlijk louter van financiële aard zijn. Welnu, het is vaste rechtspraak van Uw Raad (in navolging van de Raad van State) dat louter financiële nadelen niet moeilijk te herstellen zijn. Een

financieel nadeel is immers principieel herstelbaar.

...

Ook met betrekking tot het argument van de verzoekende partij dat de leerling-piloten zullen overstappen naar de concurrentie en dat zij deze achteraf niet meer zal kunnen terugwinnen, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij nalaat deze bewering te staven met enig concreet gegeven betreffende haar marktpositie en deze van haar concurrenten. Overigens stelt de verzoekende partij verder in haar verzoekschrift dat er in "Vlaanderen bovendien geen grotere ULM-terreinen zijn waar opleiding wordt gegeven zodat de vliegschool van verzoekende partij het enige alternatief is." (p. 21 van het inleidend verzoekschrift)

...

Bovendien "onderbouwt" de verzoekende partij haar uiteenzetting met betrekking tot het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voornamelijk op het ongunstig subadvies van het Directoraat-generaal van de Luchtvaart van 7 april 2011, gegeven in het kader van de milieuvergunningaanvraag, waarin de inplanting van de windturbines als onverenigbaar worden geacht met de vliegactiviteiten van de verzoekende partij. De geplande windturbines bevinden zich, aldus dat advies, binnen de perimeter van de door de Circulaire GDF-04-U bepaalde hindernisbeperkende vlakken en brengen bijgevolg de luchtveiligheid in het gevaar en zijn onverenigbaar met de activiteiten op het ULM-terrein. (p. 21 van het verzoekschrift)

De verzoekende partij concludeert hieruit dat de bestreden beslissing, houdende de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning, ten onrechte aan verzoekende partij in tussenkomst werd verleend en de oprichting van de windturbines de staking van elke vliegactiviteit tot gevolg zal hebben, doch er dient vastgesteld te worden dat de inhoud van dit subadvies volledig voorbijgestreefd is nu het onwettig karakter van de ULM-inrichting door verschillende bevoegde instanties werd bevestigd, en bovenal definitief door de Raad van State werd besloten (zie supra), en de staking van de activiteiten aldus in wezen toe te schrijven is aan het onwettig karakter van de ter beoordeling staande inrichting, fundamenteel element dat de verzoekende partij volledig nalaat te vermelden in haar verzoekschrift.

...

Tenslotte dient er eveneens nog te worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aan de verzoekende partij kan berokkenen aangezien de verzoekende partij de 'permis unique' van 29 december 2011 toegekend aan verzoekende partij in tussenkomst op geen enkele wijze heeft aangevochten, ondanks het feit dat deze 'permis unique' de vergunning toekent aan de windturbines van het windturbinepark die zich op Waals grondgebied bevinden en die eveneens de uitbating van het ULM-terrein onmogelijk maken wegens hun onverenigbaarheid met de circulaire GDF-04-U. (zie p. 18 en 19 van onderhavig verzoekschrift)

Om die reden is het niet de oprichting van de vergunde windturbines V1 tot T9 die de uitbating van het ULM-terrein onmogelijk maakt, maar evenwel de uitvoering van de niet aangevochten 'permis unique'.

Hieruit volgt dat het vereiste causaal verband tussen de bestreden vergunning van 18 september 2013 en het zogenaamde moeilijk te herstellen en ernstig nadeel, niet aanwezig is.

..."

4.

De tweede tussenkomende partij sluit zich aan bij de vordering tot schorsing en vernietiging van de verzoekende partij en overweegt:

“...
Verzoeker tot tussenkomst sluit zich aan bij het verzoek tot schorsing en tot vernietiging die voor Uw Raad werd ingediend.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad heeft hoger reeds vastgesteld dat de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met een arrest van 17 september 2013 (nr. 224.668) de milieuvergunning van 7 maart 2013, zoals verleend door de bevoegde Vlaamse minister, heeft vernietigd en dat tot op heden geen nieuwe beslissing werd genomen.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985. De Raad kan bijgevolg alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen beide vergunningen, de bestreden beslissing tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen.

3.

Voorgaande vaststelling verhindert evenwel niet dat de Raad van oordeel is dat de ingeroepen nadelen de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst ontberen en evenmin als moeilijk te herstellen kunnen worden aangemerkt. De nadelen waarnaar de verzoekende partij verwijst, betreffen immers in hoofdzaak financiële nadelen, die in principe herstelbaar zijn.

Dit geldt in het bijzonder waar de verzoekende partij aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een rendabele exploitatie van haar activiteiten in het gedrang brengt. De verzoekende partij toont immers niet concreet en precies aan dat de financiële nadelen als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dermate ernstig zijn dat een verdere rendabele exploitatie, evenals haar voortbestaan daadwerkelijk ernstig worden gehypothekeerd. Uit de exploitatieovereenkomst met betrekking tot de theoretische en praktische opleiding en verhuur van ULM's die de verzoekende partij neerlegt, kan zulks alvast niet worden afgeleid.

Ook de vrees van de verzoekende partij dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg zal hebben dat haar leerlingen zullen overstappen naar de concurrentie en zij aldus haar bestaansreden dreigt te verliezen, kan niet, minstens niet zonder meer aangemerkt worden als een nadeel dat de voor de schorsing vereiste ernst vertoont, laat staan dat op een voldoende wijze wordt aangetoond dat vermeld nadeel tevens moeilijk te herstellen is.

In het licht van het bijzonder ruime maatschappelijk doel van de verzoekende partij valt vermelde vrees eerder hypothetisch te noemen. De activiteiten van de verzoekende partij worden, conform haar maatschappelijk doel, als volgt onder meer omschreven: de invoer, uitvoer, aankoop, verkoop en montage van elk materiaal in het domein van de luchtvaart, het verschaffen van advies en organiseren van audits, elke vorm van luchtarbeid, luchtfotografie, het slepen van reclamepanelen, het bevorderen van mobiliteit in alle vormen, het verschaffen van theoretische en praktische opleiding met betrekking tot alle hoger genoemde vormen van mobiliteit, het telen en handel drijven in fruit, het geven van training en ondersteuning bij computergebruik en diverse software applicaties, tussenpersoon (zijn) in de handel van elektronische apparaten en IT-gelinkte producten, het schrijven van softwareprogramma's, het uitvoeren van herstelling van PC's en randapparatuur, inclusief recuperatie van gegevensdata, het verlenen van advies en consulting voor bedrijven en privé-personen met betrekking tot IT gebruik en het financieel doorlichten van de IT kost.

Gelet op voorgaande vaststellingen acht de Raad het, bij gebrek aan concrete en precieze gegevens die van het tegendeel getuigen, eerder onwaarschijnlijk dat het voortbestaan van de verzoekende partij in het gedrang zou worden gebracht door de tijdelijke onbeschikbaarheid van de terreinen van de vliegclub.

4.

In zoverre de verzoekende partij tot slot nog stelt dat de bestreden beslissing "ten onrechte" een stedenbouwkundige vergunning verleent voor het bouwen van een windturbinepark, en dat de houding van de eerste tussenkomende partij onzorgvuldig is omdat zij reeds grondsonderingen heeft geplaatst, oordeelt de Raad dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, een discussie over de grond van de zaak betreft en de verzoekende partij op zich geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

De omstandigheid dat de eerste tussenkomende partij, ondanks het feit dat de bestreden beslissing thans van rechtswege is geschorst, uitvoering geeft of heeft gegeven aan de bestreden beslissing, kan evenmin worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0179/SA/2/0135.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 1 juli 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER